

Dívka, která se ráda směla

Kdysi dávno žila dívka jménem Zazou, která se moc ráda směla. Vždycky jí ale připadalo, že nikam tak docela nezapadá. Velice se snažila být přátelská, a tak se směla a směla a směla.

ZAZOU: Hahaha!

DÍT : Proč se mi směješ?

ZAZOU: Ne! Jen se snažím s tebou skamarádit.

DÍT : Jdi pryč!

ZAZOU: Nikdy si nenajdu kamarády.

Jednoho dne přijel cirkus a Zazou viděla vystoupení klaunů. Bylo legrační a všichni se usmívali a směli.

ZAZOU: Páni, taky se rádi smějí. Možná bychom se mohli přátelit.

Zazou se rozhodla k zapití, kde klauni zkouželi svůj výstup. Jako prvního potkala klauna, který byl hodně vysoký.

ZAZOU: Hahaha!

DLOUHÁN: Proč se mi směješ? Jdi pryč.

Zazou zla za klaunem, který byl malinký.

ZAZOU: Hahaha!

PRCEK: Tady není nic k smíchu. Jdi pryč.

Ale Zazou se nevzdávala. Zkusila to s tlustým klaunem, pak s hubeným a se spoustou dalších, ale nikdo se s ní nechtěl přátelit.

ZAZOU: Aaaaa! Nikdy si nenajdu kamarády. Dokonce ani klauni mě nemají rádi.

Najednou zaslechla z povzdálí smích. Zazou smích následovala a po chvíli uviděla nádherného zasněženého klauna s velkými ústy, jak se hlasitě směje.

ŮTÍSTKO: Hahaha!

ZAZOU: Hahahaha!

Celé hodiny se společně směli a stali se z nich nejlepší přátelé. Ostatním klaunům došlo, že Zazou se nesmála jim, ale s nimi, a také se s nimi přátelili.

Zazou se přidal k cirkusu a rozesmávala lidi každý den.

KONEC